

lande niet stelselmatig of in het geheel niet werd uitgevoerd. Men spant de huid om de verdachte plek, bijv. de twijfelachtige gang, strak aan en snijdt nu (na reiniging der huid met alcohol absolutus of petroleumaether) met een steriele bistouri de epidermis af met kleine zaagbeweginkjes, het mes evenwijdig aan de oppervlakte gericht. Men brengt het stukje epidermis in 10 pCt. kaliloog op het voorwerpglas, en onderzoekt al of niet na verwarming (zonder koken), na met een dekglasje te hebben afgesloten, bij zwakke vergrooing. Men vindt dan eieren, faeces, en als men geluk heeft, ook de mijt. Daarmede staat de diagnose vast.

Op de ziekenlijsten der afdeling te Hamburg mocht het woord „positief” dan ook niet ontbreken, als de scabieskuur werd toegepast. Ik herinner mij een geval, waarbij het mij niet lukte, ook niet na lang zoeken, om de positieve kenteekenen te vinden, maar op grond van het klinische beeld en de jeuk paste ik eenige malen de kuur, echter zonder gevolg, toe. Bij een visite viel mij 's morgens de glans en de kringvorm der nu duidelijk geworden efflorescenties op: ik had te doen met een miskend geval van lichen ruber planus, zoodat de bijvoeging „positief” terecht op de lijst niet voorkwam.

De patiënten werden aldaar behandeld met het toen vrij goedkoope „antiscabin”, een bruine vloeistof, die tweemaal daags, in het geheel vier malen, op het geheele lichaam, met uitzondering van het hoofd, werd gepenseeld. De patiënt bleef in dezelfde doeken gewikkeld en werd met een schudmixtuur nabehandeld. De kuur is bijna steeds afdoende, als daarna voor ontsmetting van ondergoed en beddegoed wordt zorggedragen. „Antiscabin” is een handelspraeparaat, dat volgens literatuuropgaaf bestaat uit balsamum peruvianum, sapo oleaceus, glycerine, spiritus, acidum boricum en β -naphthol.

Amsterdam, 12 Januari 1918.

W. L. L. CAROL.

II.

Het is wel vreemd, dat, terwijl ons leger reeds $3\frac{1}{2}$ jaar gemobiliseerd is, de ziekte zich nu eerst te Bodegraven in belangrijke mate zou voordoen. Wat er echter ook aan de organisatie van den geneeskundigen dienst bij ons leger moge ontbreken, de bestrijding van de scabies is zekerlijk alleszins voldoende.

Tot voor korten tijd werd elk onderdeel om de twee weken aan een inspectie aan den lijve onderworpen, totdat bleek, dat het aantal gediagnostiseerde scabies-gevallen daardoor niet steeg. De soldaat-scabieslijder wordt door de slapelooze nachten spoedig zóó vermoeid, dat hij den zwaren dienst niet kan volhouden, en meldt zich uit eigen beweging bij den officier van gezondheid.

Bij het IIIe Bataljon ... Regiment Infanterie kwamen gedurende de laatste 10 maanden 6 gevallen van scabies voor. Deze patiënten worden terstond geëvacueerd naar een militaire ziekeninrichting, alwaar zij een kuur moeten ondergaan. Verlof wordt niet verleend alvorens zij geheel hersteld zijn. Mocht in hun gezin of familie scabies voorkomen, dan wordt hun zóólang verlof geweigerd, totdat een schriftelijke verklaring van den behandelenden arts kan worden overgelegd, waaruit blijkt, dat er geen besmettingsgevaar meer bestaat. Dit is voor een soldaat een groote straf en hij zorgt er wel voor, dringende brieven naar huis te zenden, met den raad zich toch vooral onder geneeskundige behandeling te stellen.

Van elk geval van scabies moet door den officier van gezondheid aangifte gedaan worden aan den chef van de Gezondheidscommissie van het veldleger. Alle gevallen van scabies bij het veldleger worden dus geregistreerd.

Bij zorgvuldig navragen van den patiënt bleek mij persoonlijk, dat hij meestal door familieleden niet-militairen besmet was, en niet omgekeerd.

Katwijk aan Zee, 15 Januari 1918.

A. VAN RAVENSWAAY, *res. O. v. G.^e 2e kl.*

HERZIENING HUISHOUELIJK REGLEMENT.

I.

Dat er eenig verschil gemaakt wordt, zoowel in de afdelingen als in de geheele Maatschappij, in de organisatie der ziekenfonds-huisartsen en die der specialisten, wordt veroorzaakt door het feit, dat de specialisten in onze Maatschappij en in bijna